

⁷Azon az éjszakán megjelent Isten Salamonnak, és ezt mondta neki: Kérj valamit, én megadom neked! ⁸Salamon ezt felelte Istennek: Te nagy szeretettel bántál apámmal, Dáviddal, és engem tettél utána királlyá. ⁹Most pedig, URam, Istenem, váljék valóra apámnak, Dávidnak adott ígéreted, mert te tettél engem e nép királyává, akik oly sokan vannak, mint a föld pora. ¹⁰Adj azért nekem bölcsességet és értelmet, hogy tudjam ennek a népnek az ügyeit intézni. Különben ki tudná kormányozni a te nagy népedet? ¹¹Isten ezt felelte Salamonnak: Mivel ez a szíved vágya, és nem gazdagságot, vagyont vagy dicsőséget kértél, nem is gyűlölöd életét vagy hosszú életet, hanem bölcsességet és értelmet, hogy kormányozni tudd népemet, amelynek a királyává tettelek, ¹²ezért megadom neked a bölcsességet és az értelmet, sőt olyan gazdagságot, vagyont és dicsőséget is adok neked, amelyhez fogható nem volt és nem is lesz egy királynak sem, sem előtted, sem utánad.

Kedves Testvéreim!

A gyerekek egyik kedvenc rajzfilmjében két kis az Aladin és a csodalámpa mintájára – két kis dzsinn lány kívánságokat teljesít. Az egyik részben egy gonosz boszorka megszerzi az egyik kívánság teljesítő dzsinn lány feletti hatalmat, így lehet három kívánsága. Gyorsan kíván is egyet: ő legyen a leghatalmasabb boszorka az egész világon. Erre a kis dzsinn elviszi őt a világ legmagasabb hegyének tetejére. Most már te vagy a leghatalmasabb, nincs nálad nagyobb boszorka. Természetesen nem erre gondolt a boszorka, de a kívánságai közül egy elveszett. A következő hatalomra törő kívánság is hasonlóan balul sült el, mire a boszorka teljesen lemondóan legyint egyet, hogy ez a dzsinn semmire sem jó, legfeljebb arra, hogy a kiskutyusának sütit varázsoljon. Erre a kis dzsinn lány sütit varázsol a kutyusnak. Amikor a boszorka megkérdezi, hogy most miért tudta pontosan azt tenni, amit kért, a dzsinn azt válaszolja: azért mert végre nem magadnak kívántál, hanem valaki másnak.

Tanítómese ez a gyerekeknek, akik mindig maguknak kívánnak. Ezt szeretném, jobban mondva akarom, azt akarom. De a felnőttek világában sem feltétlenül ismeretlen ez a fajta hozzáállás. Sőt. Nálunk is ugyanúgy megvan. Mert itt nem arról van szó, hogy meg tudja-e osztani a dolgait mással. Mert egy gyerek is meg tudja osztani. De, amikor felmerül, hogy kérhet valamit, akkor a felnőtt is magára gondol általában. Magunkból indulunk ki. Nekem legyen jó és akkor majd abból visszaosztok valamit. Ha kapok akkor szívesen adok is, de kapjak.

Persze, azért nem mindig vagyunk ilyenek. Észrevettem magamon azt is, hogy sokszor, ha kérhetek valamit, akkor a gyerekeimet előtérbe helyezem. Nem feltétlenül magamnak kérek, hanem nekik. Igen, akkor, amikor az ember felelősséget érez és vállal másokért, akkor tud így gondolkodni. Tud lemondani a saját önző vágyairól, és „sütit kívánni a kiskutyájának”.

Mai ígénkben Salamon királytól nem akárki kérdezi meg, hogy mit szeretne. Álmában maga Isten adja meg a lehetőséget számára: *Kérj valamit, én megadom neked!*

Salamon király, Izrael harmadik királya volt. Apja az a Dávid, aki legyőzte a filiszteus óriást Góliátot, majd trónra kerülése után megszilárdította az országot. Salamon egy olyan országot örökölt apjától, amelyben szilárdan állt ugyan, a térség legnagyobb haderejével rendelkezett, külső béke honolt, ugyanakkor a korábbi törzsi kultúra még mindig tartotta magát, amelyben a törzsfők folyamatosan hatalmat követeltek maguknak. Salamonnak folyamatos csatározásai voltak, amelyek leginkább politikai természetűnek nevezhetők. De hamar sikerült megszilárdítania pozícióját. Ebben pedig igancsak szüksége volt arra, amit Istentől kért, és kapott azon az éjszakán. De mit is kért? ⁸Salamon ezt felelte Istennek: Te nagy szeretettel bántál apámmal, Dáviddal, és engem tettél utána királlyá. ⁹Most pedig, URam, Istenem, váljék valóra apámnak, Dávidnak adott ígéreted, mert te tettél engem e nép királyává, akik oly sokan vannak, mint a föld pora. ¹⁰Adj azért nekem bölcsességet és értelmet, hogy tudjam ennek a népnek az ügyeit intézni. Különben ki tudná kormányozni a te nagy népedet?

Salamon kérése azért különleges, mert bármit kérhetett volna. Kérhetett volna gazdagságot, nagy vagyont, amellyel óriási befolyásra tehetett volna szert. Manapság – ahogyan én látom – a legtöbb ember úgy gondolja, hogy pénzzel gyakorlatilag minden megoldható. Illetve fordítva is igaz, ha nincs pénz, akkor semmi sincs. Nem volt ez másként korábban sem, Salamon idejében sem. Ő mégsem ezt kérte. A másik, amivel királyként sokra mehetett volna a dicsőség. Hiszen milyen királyok neve maradt fenn a történelemben, akik dicsőséget szereztek maguknak, akik világokat hódítottak meg. De Salamon nem ezt kérte. Sőt nem is magának kért, látszik ez abból, ahogyan belekezd válaszába. Nem magáról beszél, hanem Istentől, és apjáról Dávidról. Mert jól tudja azt, hogy honnan van neki mindaz, amije van. Hogy mindene, amilye csak van, az életétől kezdve az országot kormányzó pozíciójáig, minden Istentől van. *Te nagy szeretettel bántál apámmal, Dáviddal, és engem tettél utána királlyá.* Salamon válasza nem így kezdődik:

Én ezt és ezt akarom... Hanem azt mondja Istennek: Te. És ez az, ami meglátásom szerint mai igénknek a kulcsát adja. Hogy nem magára néz, de még csak nem is a másik emberre, nem a feladatra elsősorban, hanem Istenre. Ez az, amiről Jézus is beszélt, amikor azt mondta: keressétek először az Isten országát és igazságát. Először Isten. Másodsor Dávidról is szó esik, de ha megfigyeljük, akkor Salamon itt is Istenről beszél. *Te nagy szeretettel bántál apámmal, Dáviddal.* Dávid 40 évig uralkodott, uralkodása dicsőséges volt. Sok csatát megnyert, sok politikai ellenfelét elnémította. Példakép lehetett volna Salamon számára, mint ahogy bizonyára volt is. De mégsem azt kéri, hogy olyan lehessen mint apám, Dávid. Megemlíti apját, de úgy mint Isten eszközét. Szeretettel bántál apámmal... azaz Dávid dicső uralkodása Isten műve, nem apja érdemeié. És Salamon tudja ezt és elismeri, és tovább is megy, hiszen azt is tudja, hogy az ő királysága sem csupán a vér szerinti trón öröklés következménye: *Te nagy szeretettel bántál apámmal, Dáviddal, és engem tettél utána királlyá.*

⁹*Most pedig, URam, Istenem, váljék valóra apámnak, Dávidnak adott ígéreted, mert te tettél engem e nép királyává, akik oly sokan vannak, mint a föld pora.* - folytatja Salamon. De mi is volt ez az ígéret?

Fiad, Salamon építi majd föl házamat és udvaraimat, mert kiválasztottam őt, hogy fiam legyen, én pedig atyja leszek.

A Dávidnak adott ígéret tehát sokkal több annál, hogy ő lesz a király. Ő úgy lesz király, hogy Isten a gyermekévé fogadja őt. Jól tudta ezt Salamon, és éppen ezért kéri azt mit kért: ¹⁰*Adj azért nekem bölcsességet és értelmet, hogy tudjam ennek a népnek az ügyeit intézni.*

Bölcsesség és értelem – az Osz. lapjain ezek a tulajdonságok Istenéi. Egyedül Isten a bölcsesség és értelem forrása. Amikor Salamon ezt kéri, akkor azt kéri, hogy hadd lehessen Isten gyermeke, aki mindig Istenre figyelve tudja vezetni azokat, akiket rábíz Isten. A népet, amely nem az ő népe, nem Salamon alattvalói, hanem ők Isten népe.

Salamon ismeri Istent, és ismeri saját magát. Hiába örökölt ő egy szilárd királyságot, de jól tudja azt, hogy ez nem az övé. Megtanulta azt, hogy az ember esendő. Tudja azt, hogy hiába gazdagság, befolyás, dicsőség – mindezek semmit sem érnek, mert látja, látta azt, hogy amije csak van az az Isten ajándéka. És Isten felkínálja neki: legyél a gyermekem, és Salamon él ezzel a lehetőséggel. Kérj amit akarsz! Én téged kérlek! Téged szeretnék! Lényegében ez játszódik le a háttérben.

És ha kilépünk a történet és az Ószövetség keretei közül, akkor azt láthatjuk, hogy Jézusban és Jézussal ez az egész kiterjed minden egyes emberre. Mert Jézus által mi mindnyájan Isten gyermekei lehetünk. Ő azért jött és azért halt meg, hogy elháruljon mindenféle akadály ez elől, hogy már ne csak egy-egy kiválasztott legyen, hanem mindenkinek megadja a lehetőséget erre. Isten gyermeke lehetsz, ő arra teremtett téged, hogy uralkodj. Te is Salamon lehetsz, hiszen erre lettél teremtve: amikor Isten megteremtette az embert azt mondta neki: uralkodj! De mit is jelent uralkodni? Ma megtanultuk Salamontól, azt, hogy Istenre bízom magam, és felelősséggel hordozom a másikat. Bölcsességet és értelmet kérek tőle, hogy tudjam vezetni a rám bízottakat. Ahogy mondtam Jézusban ez már a miénk is. Ma Isten neked és nekem szegezi: kérj valamit és én megadom neked. Tudod-e azt mondani erre, hogy én téged akarlak URam, hogy te legyél az én Istenem, és én a te gyermeked?

Salamon tudta ezt mondani, de nem csak mondta, hanem szívből, őszintén mondta.

¹¹*Isten ezt felelte Salamonnak: Mivel ez a szíved vágya, és nem gazdagságot, vagyont vagy dicsőséget kértél, nem is gyűlölőid életét vagy hosszú életet, hanem bölcsességet és értelmet, hogy kormányozni tudd népemet, amelynek a királyává tettelek, ¹²ezért megadom neked a bölcsességet és az értelmet, sőt olyan gazdagságot, vagyont és dicsőséget is adok neked, amelyhez fogható nem volt és nem is lesz egy királynak sem, sem előtted, sem utánad.*

A szív vágya! Vajon tudsz-e így vágyani az Istenre? Vajon tényleg ő a szíved vágya?

Salamonnak azért lehetett Isten a szíve vágya, mert ismerte Istent, mert beszélt vele, mert hallgatta a szavát, mert látta a csodáit, amelyeket tett a saját vagy épp az apja életében. Kapcsolata, aktív napi kapcsolata volt az Istennel. Szerette Istent! Nem önző módon, hanem szerette őt, mert tudta kicsoda.

Nekünk már sokkal több jutott, mint Salamonnak. Mert mi megismerhettük Isten megnőt szeretetét, Jézus Krisztusban. Merüljünk el ebben a kapcsolatban. Hogy mienk lehessenek azok az ígéretetek, amelyeket Isten Jézuson keresztül is megmutatott, elmondott nekünk.